

Somerolaisten kädentaidot esillä

Edesmenneen
Vilho Ryhäsen
puuveistos.

Senioriopettajat eivät piilota taitojaan vakan alle. Joukko laitto pystyyn Someron Aholaan näyttelyyn, jossa sai ihastella heidän kättensä töitä.

Näyttelyllään eläkkeellä olevat opettajat halusivat osoittaa, miten paljon käsillään voi tehdä.

– Opettajan työssä ei tullut heti valmista. Tässä tuloksen, kättensä jäljen, näkee heti. Se on sitä työn iloa, totesi eläkkeellä oleva opettaja, **Esko Pakarinen**.

Someron senioriopettajilla oli keväällä vieraita Turun seudulta. Lounaan ja jutustelun yhteyteen somerolaiset järjestivät Hovilan kartanoon kädentaitojennäyttelyn, jota turkulaiset opettajakollegat saivat tutkailla. Paljosta materiaalista ja kirjosta virisi ajatus, että senioriopettajien töitä voisi panna esille pitemmäksi aikaa.

Käsitöitään komeroiden kätöksistä, seiniltä, pöydiltä ja lattioilta toivat näyttelyyn muun muassa opettajat **Sirkku Hohenthal**, **Oili Jaatinen**, **Outi Laurinen**, **Raimo Paajanen**, **Soila Paajanen**, **Päivi Paappa** ja **Esko Pakarinen**.

Mukana oli myös edesmenneen **Vilho Ryhäsen** (1926–1997) puuveistoksia. Hän toimi kansalaiskoulun puutyöopettajana. Sittemmin hän muutti Ruotsiin ja ryhtyi Volvolle mallipuusepäksi.

Aholassa oli nähtävänä muun muassa huonekaluja, puisia eläinhahmoja, ristipisto-, virkkuu- ja kudontatöitä, liinoja, mattoja ja ryijy.

Seinällä oli Outi Laurisen egyptiläisaiheinen kolmen taulun sarja, jossa komeilivat Nefertiti, Tutankhamon ja sulottaret. Hän oli käyttänyt myös kierrätysmateriaaleja ja tuunnannut verhoihin kuparilangalla koristeet.

Sirkku Hohenthal toi katsottavaksi **Eliel Saarisen** suunnitteleman Ruusu-nimisen jugend-ryijyn. Esillä oli myös hänen opetta-

Esko Pakarinen ja Raimo Paajanen nikkaroivat senioriopettajien käsityönäyttelyyn kyltin. Laudan päällä on kirjaimet koivupuusta.

Marjatta Jalonen (oik.) hämmästeli, miten paljon opettajat ovat saaneet aikaiseksi. Vieressä yksi kädentaitajista, **Oili Jaatinen**.

jakolleegalleen, **Leeni Tiirakarille** lahjaksi tekemä kirjontatyö.

Mukana oli Soila Paajasen damastiliina, joka on saanut tunnustusta Weimarin näyttelyssä Saksassa, Päivi Paapan tekemä kansallispuku ja Raimo Paajasen värkkäämä jouhikko.

– Tällähän voisi soittaa vaikka seniioriopettajaräpin, nauroi Paajanen.

Oili Jaatisen kutomaan herkkään kastemekkoon oli kirjottu asussa kastettujen nimet. Pöydällä oli Jaatisen tekemiä koruja.

Esko Pakarinen on tehnyt pitkän rivin eläinhahmoja Salkolan verstaassaan.

RENTOUTUSTA, HAASTETTA, AJAN KULUA

– Yhden elokuvan aikana syntyy sukan varsi ja toisen jalkaterä, totesi Sirkku Hohenthal, joka on mukana myös puikkopiirissä. Se on ompeluseuran tapainen yhteenliittymä, jossa on muitakin kuin opettajia.

Yhdelle käsityöt ovat terapiaa ja rentoutusta, ja toiselle ajan kulua ja jollekin osoitus, että pystyy suoriutumaan haasteista. Lapsena opittuja taitoja halutaan ylläpitää. Ohjaajana on hyvin usein ollut äiti, isä tai joku muu sukulainen.

Esko Pakarinen selvitti lapsuudenkodin pirtissä olleen höyläpenkin. Hän teki 9-vuotiaana isän opastuksella ruokapöydän ja neljä jakkaraa.

Metsästä löydetty karahka laittaa Pakarisen mielikuvituksen liikkeelle. Eräs tuttu pyysi häntä tekemään oravan puusta.

Someron seniioriopettajat kokoontuu kerran kuussa. Jokaisella kerralla on jokin teema, voi olla esitelmä tai vaikka tutustuminen johonkin kohteeseen. Joukolla on käyty muun muassa teatterissa ja näyttelyissä. Tapaamisiin liittyy jutustelua ja aina jotain hyvää suuhunpantavaa. Saattaa jollain olla kudinkin mukana.

Merja Ryhtä, teksti ja kuvat

Sirkku Hohenthal teki kukkien kauneutta lahjaksi opettajakaverilleen Leeni Tiirakarille.

Soila Paajasen (toinen vasemmalta) damastiliina levitettiin kädentaitojen näyttelyyn Aholaan. Myös Sirkku Hohenthal (vas.), Päivi Paapa ja Outi Laurinen toivat käsityöarteitaan näyttille.